MLADOST. DOBRO

Broj 54 / Godina 4 / Listopad 2026

JOŠ RENDOM FOTKE: STVARNO?
KAD BUMO DOBILI PRAVI PHOTOSHOOT?

S druge strane Medvednice
Drugi dio

SUZA ZA... APENINSKE GORE?
DVIJE DRŽAVE, ISTI OSJEĆAJ?

ZAGORSKI DANEKOV JUKEBOX?
SLUŠAJ NARODNE HITOVE Z PROŠLOSTI

HRVATSKI SVJETSKI BENDOVI
LIJEK? TREPATANJE 182? DIVIZIJA RADOSTI?

€0,00 Hrvatska / Krapinsko-Zagorska
53_2026_09
zagor.info/page/publikacije

Sadržaj

Suza za Apeninske gore | *Daniele Stefanini* 2-4

Danekov Jukebox | *Daniele Stefanini* 5

Zagrebački Prizori | *Daniele Stefanini* 6-12

Svjetski bendovi da su iz Republike Hrvatske | *Daniele Stefanini* 13-14

@mladostdobro_magazine
@mreza.zagor
@zagor_udruga
Mreža udruga Zagor
Volonterski Centar VolontirAJMO
Info Centar za mlade Zagor
Mreža udruga Zagor

Editor: Daniele Stefanini
Design: Daniele Stefanini, Marija Gebert
Writers: Daniele Stefanini

EUROPSKE SNAGE SOLIDARNOSTI ZAJEDNO SNAŽNIJI
Co-funded by the European Union
AGENCIJA ZA MOBILNOST I PROGRAME EU
MREŽA UDRUGA ZAGOR
CENTARzaMLADEkzž

Financirano sredstvima Europske unije. Iznesena mišljenja i stavovi odražavaju isključivo stav autora i ne moraju se podudarati sa stavovima Europske unije ili Agencije za mobilnost i programe Europske unije. Ni Europska unija ni tijelo koje dodjeljuje bespovratna sredstva ne mogu se smatrati odgovornima za njih.

Bilješka Glavnog Urednika

Dragi čitatelji,

Dobrodošli još jednom na Mla-dost.dobro!

Kao možda ste već znali, ovo će biti zadnje izdanje časopisa sa mnom isključivo na čelu.

Znam, znam, teško je, ali nemojte plakati! Prvo, iako je ovaj zadnji mjesec u kojem djelujem kao jedini glavni urednik časopisa, sljedeći mjesec ću zajedno s Marijom Gebert još biti urednik časopisa. Drugo, činjenica da se moj ESS iskustvo bliži kraju ne znači da neću više sudjelovati s časopisom: mogu još pisati članke :)

Treće, kako je rekao engleski pjesnik Geoffrey Chaucer u 14-om stoljeću (ili Nelly Furtado u 2006.) "all good things come to an end" (svemu lijepom dođe kraj), I moje uredništvo sigurno nije iznimka.

U svakom slučaju, počinjem ostajati bez ideja za časopis (sad što pišem ovo, naprimjer, nemam pojma kako ću "puniti" ovaj broj) pa malo promjene neće sigurno škoditi ni časopisu ni meni.

Kao uvijek, želio bih zahvaliti (onima koji su sudjelovali: nema ih još al inšalah budu jer ako nema nikoga ovo izdanje će biti izuzetno kratko). Update: nitko se javio lol

Na kraju: bilo mi je drago proteklih 8 mjeseci biti vaš glavni urednik. Nadam se da ćete i bez mene u budućnosti nastaviti uživati u časopis.

Za sad: uživajte u trenutnom izdanju!

Vaš dragi,

Daniele Stefanini

Suza za Apeninske Gore

Daniele Stefanini

„V jutro dišeče gda bregi su spali
A mesec još zajti ni štel
Potiho sem otprl rasklimanu lesu
I pinklec na pleča sem del"

"Probabilmente uscì
chiudendo dietro a sé la porta verde"
[Vjerojatno je izašao
zatvorivši zelena vrata za sobom]

Ove su riječi Ane Bešenić, tada samo tinejđerka iz Varaždinskih Toplica koja, zbog životnih razloga se morala udaljiti od svog Zagorskog rodnog kraja da bi išla učiti, da koristim stihove još jedne pjesme, v beli Zagreb grad. Samo godinu kasnije, te iste riječi su postale stihovima pjesme koja, poslije svojeg prvog izvođenja na krapinskom Festivalu kajkavskih popevki, je brzo stekla popularnost u cijeloj državi. Od tada, Suza za Zagorske Brege je postala neslužbnenom himnom svih Zagoraca koji, zbog bilo kojih razlog, se nalaze udaljeni od voljenog rodog kraja.

Postoji u talijankoj glazbenoj tradiciji jedna pjesma koja se bave sličnim temama. Iako, možda, ne baš. ***Amerigo*** je pjesma autora Francesco Guccini (o kojem sam govorio u Danekovom Jukeboksu, valjda neozbiljno, ovog kolovoza) iz istoimenog albuma, ***Amerigo*** iz 1978.. Tu, rodni kraj nisu zeleni zagorski bregi, nego malo veće planine Apenina u Italiji, i protagonista čeka mnogo dulje putovanje, jer je destinacija daleka Amerika. Ipak, pustolovina počinje, kao i u *Suza za Zagorske Brege*, opisom fisičkog izlaza iz kućnog prostora.

Međutim, od ovog prvog stiha možemo početi primjećivati da je nešto drugačije u emociji izlaska.

Gda smo vre prešli kraj najzadnje hiže
Vu suzah najemput sem bil
Kaj ne bi to vidla stara mi mati
Z rukami lice sem skril

Suza za Zagorske Brege počinje sa romantiziranom opisom prostora, i izlazak protagonista koji je emocionalno bolno: oproštaj koji podrazumijeva, ili barem se nada da će imati, povratak, i koji se čini nametnutim okolnostima više nego voljom.

A ja nis ni jemput pogledal za sobom
Od tuge nis mogel pozdraviti kraj

U oštroj suprotnosti, Amerigo nam nudi sliku odlaska bez žaljenja ni tuge, čak i želja da se ostavi rodni kraj iza sebe:

Non so se si girò,
non era il tipo d'uomo
che si perde
In nostalgie da ricchi,
e andò per la sua strada senza sforzo
[Ne znam je li se okrenuo, nije bio čovjek
koji se gubi
u nostalgiji bogatih,
i krenuo je svojim
putem bez napora]

Počevši od zelenih vrata, koja su zatvorena za sobom, pjesma nam opisuje čovjeka koji ne želi gledati unatrag i čija očekivanja se projiciraju u budućnost, u mogućnosti koje nudi bogata Amerika.

"Ma quel mattino aveva quel
sentimento nuovo per casa e madre
E per scacciarlo aveva in corpo il primo
vino di una cantina
E già sentiva in faccia l'odore d'olio e
mare che fa Le Havre
E già sentiva in bocca l'odore della polvere
della mina"
[Ali tog jutra imao je taj novi osjećaj za
dom i majku
I da ga otjera, imao je prvo vino iz neke
vinarije u tijelu
I već je mogao osjetiti miris ulja i mora
Le Havrea
I već je mogao osjetiti miris
rudničke prašine]

No, ako Zagorska priča završava s izlazkom protagonista, Amerigo nastavi pripovjedanje do svoje vlastite starosti. Za razliku od Suza za Zagorske Brege, ovdje nostalgija udara puno kasnije: tu je nostalgija zrela krivnja pri osvrtu na nezahvalnost prema onome što se imalo, a nikada nije cijenilo, uz spoznaju da negdje drugdje možda ima više novca, ali – osobito u kontekstu izrazito rasističke Amerike s početka 20. stoljeća – ne puno, i ne nužno i onog nematerijalnog bogatstva koje život čini vrijednim življenja.

"E Pavana un ricordo lasciato tra i castagni dell'Appennino
L'inglese un suono strano che lo feriva al cuore come un coltello
E fu lavoro e sangue e fu fatica uguale mattina e sera
Per anni da prigione, di birra e di puttane, di giorni duri
Di negri ed irlandesi, polacchi ed italiani
nella miniera
Sudore d'antracite in Pennsylvania, Arkansas, Texas, Missouri"
[I Pavana, uspomena ostala među kestenima Apenina
Engleski, čudan zvuk koji ga je probadao u srce poput noža
I bio je to rad i krv, i bio je to isti trud ujutro i noću
Godinama u zatvoru, uz pivo i k***e, teške dane
Crnaca i Iraca, Poljaka i Talijana u rudniku
Antracitni znoj u Pennsylvaniji, Arkansasu, Teksasu, Missouriju]

Priča završava povratkom protagonista kući: njegovo je iskustvo, sveukupno gledano, izvor žaljenja – mračno poglavlje njegova života koje se ne može ponovno ispisati.

Tornò come fan molti, due soldi e giovinezza ormai finita
L'America era un angolo, l'America era un'ombra, nebbia sottile
L'America era un'ernia, un gioco di quei tanti che fa la vita
[Vratio se kao i mnogi drugi, dva centa i mladost gotova.
Amerika je bila kut, Amerika je bila sjena, tanka magla.
Amerika je bila kila, jedna od onih mnogih igara koje život igra.]

Sada, mnogi će pomisliti "jadan starac! Potratio je svoj život nakon neuspjelog iseljavanja. Kad bi barem mogao cijeniti ono što je imao, kad bi barem bio pažljiviji" itd. Međutim, ovako ti isti ljudi neće priznati ono što je implicitno upozorenje pjesme: Amerigo nije onaj čovjek, možda čak i prijatelj kojeg svi poznajemo

"Quand'io l'ho conosciuto, oh inizio a ricordarlo, era già vecchio
Sprezzante come i giovani, gli scivolavo accanto senza afferrarlo

E non capivo che
quell'uomo era il mio
volto, era il mio specchio

Finché non verrà il tempo in faccia a tutto il mondo per rincontrarlo"
[Kad sam ga upoznao, oh, počinjem ga se sjećati, već je bio star.
Prezirni kao mladi, provukao sam se pored njega, a ga nisam uhvatio.

I nisam shvaćao da je taj
čovjek bio moje lice,
moje ogledalo.

Dok ne dođe vrijeme, pred licem cijelog svijeta, da ga ponovno sretnem]

Amerigo možemo biti i ti i ja, ako ne razumijemo njegovu priču, ako se odričemo naših korijena u nezahvalnosti.

Sad, kao znak intelektualno poštenje važno je priznati da nijedan od nas nije sposoban prihvatiti ovu poruku u cijelosti. Čovjek ima prirodnu sklonost biti nezadovoljan trenutnim okolnostima. Kako bi Amerikanci rekli "the grass is always greener on the other side", ili, po vašemu, "Tuđe – slađe". Ja bih dodao da je baš tu sklonost što nas tjera da izađemo iz zone komfora i da napredujemo u životu. Ipak, po ovoj logici je lako isto se naći potpuno projicirani prema rezultatima: imat ću najbolji auto, najprestižniji posao, najveću kuću među poznanicima, itd. Međutim, rizik je, naravno, u tome da se u svojim osamdesetima nađete pred spoznajom kako u pokušaju da ostvarite život kakav niste imali zapravo uopće niste živjeli tijekom cijelog svog života.

Da bismo razumjeli tu poantu moramo se vratiti na *Suza za Zagorske brege*. Otkud dolazi velika tuga kad odlaziš iz jednog mjesta? To je pokazatelj da vodiš život koji uistinu proživljavaš punim plućima – život ispunjen autentičnim i iskrenim vezama s ljudima i prostorom. Drugim riječima, ne možeš žaliti za onim što nikada nisi istinski proživio, i ne možeš uživati u bilo kojem prostoru ako nisi naučio kako uživati u životu.

Tekstopisateljica pjesme Suza za Zagorske brege nikad nije se vratila za stalno u svoj rodni kraj, i je na kraju provela cijeli svoj život u Zagrebu. Je li to znači da je iznevjerila svoje voljeno Zagorje za Zagreb? Naravno da ne: sigurno ona je još voljela zagorske brege, ali to je nije spriječilo da nađe svoje mjesto negdje drugdje na svijetu. Ali da to mjesto nađeš, moraš prvo naučiti voljeti svoje okolnosti, unatoč tome koliko nesavršeni mogu biti.

Što se mene tiče, svoje mjesto na svijetu sigurno nisam još našao. Međutim, kako vrijeme odmiče, počinjem shvaćati da to više ima veze sa mnom nego s mojom okolinom. Iz tog razumijevanja, Polazeći od tog razumijevanja, počinjem oprašatati nekom mjestu ono što mi ne može pružiti, a umjesto toga hvalim ga za ono što može. Dakle, bilo da se radi o Zagorju ili mojim rodnim Apeninima, želio bih zaključiti sa sljedećem:

Samo sem bregima
dragim obečal
Da vrnul se bum nazaj.

© Design: Daniele Stefanini,
© Images: Daniele Stefanini

dančekov jukebox

Top 6–7 zagorskih popevki za kad buš popil gemišt na kleti

Jeste li ikad imali osjećaj da Zagorje nije najbolja regija u Hrvatskoj?

Kaj si rekel??? Pokušaj ponovno stari. Pošto je Zagorje zaista najbolja regija u Hrvatskoj, trebat će ti dobar soundrack za kad si u nekoj krčmi popit gemišt, na putu do Krapine vidjeti neandertalce (?) ili razmišljaš o seljačkoj buni na vrhu nekog zelenog brijega, dok prvo jutarno sunce sja kroz tanki sloj magle koja prekriva polja ispod tebe.

Stand-out track: Zagorski Cug

Ti dobri i stari naš cug,
Ti fučkal si navek,
kda treba i ne,
I navek si bil dober drug,
I peljal nas dime vu Zagorje.

Ova je popevka bila uključena u istoimenu kompilaciju *Zagorski Cug* ansambla Dečki Z Bregov koja je 1986. godine objavio Jugoton, ali vjerovatno pjesma još duže postoji, pošto je grupa osnivana u '77. (vjerujte mi, da nađem ove informacije trebalo mi je malo kopati!).

Kao što je sam Stjepan Hanžek (bivši član grupe) rekao na nekom intervju za Zagorje.com u 2019. pjesma govori o događajima koji su se nekad zbivali na vlakovima na relaciji Zagreb-Zabok:

„Bilo je tu smijeha, zezancija i glazbe. Sklapala su se nova prijateljstva i ljubavi. Čitav je taj put vlakom bio svojevrsni doživljaj. Pjesma je opisala cjelokupnu životnu situaciju u Zagorju u to doba. Uz, to pjesma je brza i energična pa je ljudi i zato vole. Većina zagorskih bendova na svojim nastupima svira naš Zagorski cug na što smo jako ponosni"

Nažalost, nisam mogao doživjeti baš o čemu priča pjesma (nisam siguran da li je moj djed bio živ tada), ali zaista neke stvari, u nekom smislu, nikad se mjenjaju: u 9 mjeseci u Zagorju, moderniji potomak zagorskog cuga valjda ne fučka, al unatoč zloglasnim kašnjenjima HŽPP-a, *navek mi je bil dober drug,* I još dalje *me pelja dime ...*
... vu Zagorje.

1. Zagorski Cug – Decki Z Bregov

2. Suza za Zagorske Brege

3. Ja sam Decko za Zeniti

4. Zagorski sam Veseljak

5. Mi sme tu Navek – Marko Novosel

6. Lepe ti je Zagorje Zelene

7. Mi smo decki – Kvartet Gubec

Skeniraj ovdje za playlist!

© Design: Daniele Stefanini, Marija Gebert
© Images: Daniele Stefanini, Marija Gebert

Zagrebački prizori iz mjeseca listopada.

Jutrić svima! Pošto i ovaj mjesec imamo valjda manjak sadržaja, nadoknait ću to slikama. Baš kao prošli mjesec, ove slike nisu nužno tematsko vezane, samo su bile slikane u Zagrebu. Pomatrajte ih kao prizori iz mog života.

Ah, zadnji put u kojem mogu uživati prednosti biti glavni urednik!

Most slobode
K.A.J JEP

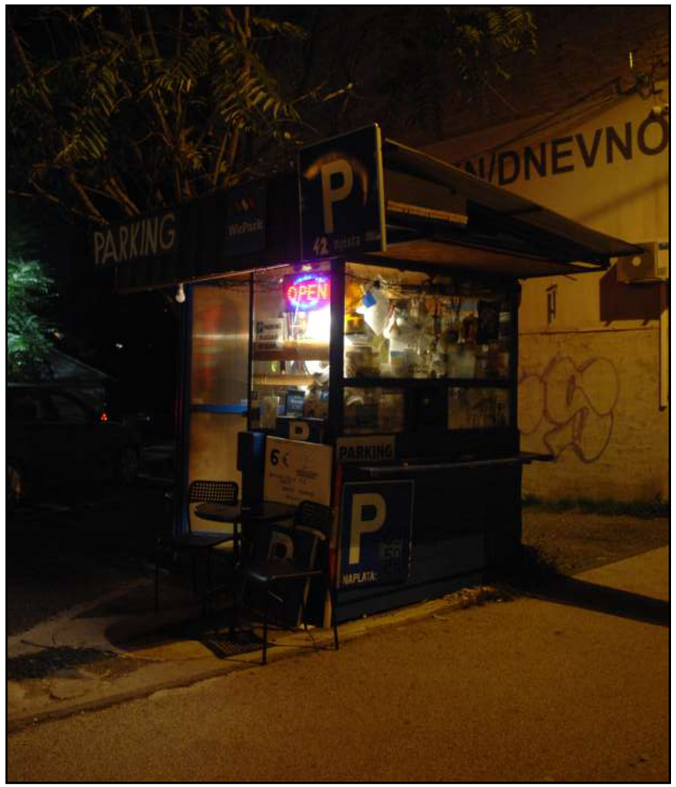
PARKING
OPEN
PARKING

GOLF
ZEUS
SKOG SRBINA

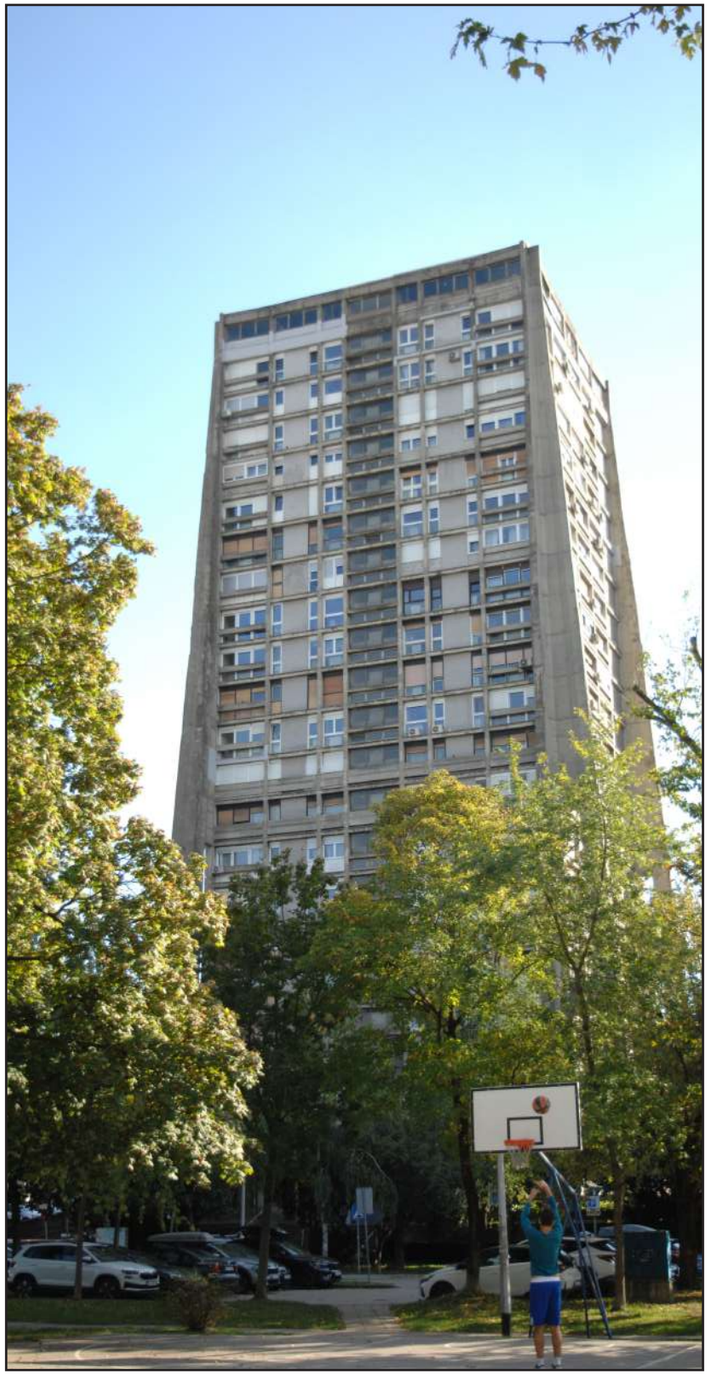

Design: Daniele Stefanini.
Images: Daniele Stefanini

Svjetski poznati bendovi, da su iz Republike Hrvatske

Jeste ikad se pitali kako bi izgledali svjetski poznati bendovi da su bili iz Hrvatske? Ja iskreno ne, valjda ni vi. Ali ovaj mjesec fali sadržaj, i staviti slike svjetskih izvođača na umjetnu inteligenciju da ih pretvori u hrvate je besplatno i izuzetno smješno. Izvolite!

Ed Sheeran: Elvedin Šehirovic (Rijeka)

Rođen u Zenici, Bošnjak Elvedin Šehirović se preselio u Rijeku da bi mogao studirati na Filozofskom Fakultetu. Tada je počeo svirati staru, izubijanu gitaru kako bi impresionirao djevojke na tulumima. U svojim tekstovima često spominje svoj rodni kraj, lako se tamo nikad nije vratio jer je mu Rijeka „ušla u srce“.

TOP 3 PJESME

- Gospić đevojka
- Džamija na brijegu
- Oblik Bosne

Joy Division: Divizija Radosti (Gornja Dubrava)

Nemojte pustiti da njihovo ime vas zavara, jer nema nikakvog traga radosti u njihovim pjesmama. Grupa je krenula kad su 4 frajeri iz Gornje Dubrave (Ivan Kurtek, Petar Udica, Štefek Morić, Berislav Šumanovac) odlučili kupiti instrumente i početi svirati izuzetno depresivne pjesme u zagrebačkim birtijama kako bi zbarili gotičarke s filozofskog fakulteta. Spoiler alert: nisu uspjeli, i kako nas je upozorio Nietche sa “ako dugo gledaš u ponor, I ponor gleda u tebe”- pa, recimo da je ponor pogodio Kurteka. Međutim, u međuvremenu su uspjeli postati kultni bend u alternativnim zagrebačkim krugovima zahvaljujući svojim albumima Nepoznati Užitci i Bliže

TOP 3 PJESME

- Poremećaj
- Prijenos
- Ljubav bu nas rastrgal

The Rolling stones: Kotrljajući Kameni (Donja Stubica)

Legendarni pjevač Mihail „Mišo“ Đeger i par prijatelja su na početku odlučili krenuti tamburaški sastav kako bi zarađivali dodatne pare za obnovu obiteljske kljeti kod Krušljevog Sela. Iako su skromno počeli, svirajući na tulumima poslije utakmice N.K-a Matija Gubec u Gornoj Stubici, njihova popularnost je toliko brzo porasla da su u roku godinu dana počeli svirati za N.K. Zagorec Krapina, zauvijek osiguravajući za sebe svoje ime u zagorski rock and roll hall of fame.

TOP 3 PJESME

- Buš to pofarbal u črno?
- Nemreš navek dobiti kaj bi štel
- Razmevanja za vraga

The Cure: Lijek (Vukovar)

Legendarni post-punk sastav iz grada Heroja. Grupa je osnivana u 1975g. kad je pjevač Robert Kovačić okupio prijatelje za nastup u srednjoj strukovnoj školi “Marko Babić”. Od tada, istaknuli su se prepoznatljivim mračnim zvukom, inspiranim zastrašujućim pričama iz slavonskog folklora i starohrvatska povijest. Nepotvrđeni izvori navode da su članovi grupa u 80-ima, posebno basist Šime Galupović, postali opsjednuti Vučedolskom golubicom. Stekli su državnu slavu kad su u 1989. objavili album Raspada

TOP 3 PJESME

- Dečki ne plaču
- Šuma
- Subota navečer u 10:15

Blink 182: Treptanje 182 (Zadar)

Ova simpatična grupa Dalmatinaca je stvorila svoju reputaciju na samo jednu stvar: uživati u životu. Njihove pjesme su krajem 90-ih i početkom 2000-ih bili himne za hrvatsku obalsku mladež: od vožnje skutera bez kacige na rivi s ciljem impresioniranja riba i duge noći plakanja jer “lipa moja zašto si mi ostavia”, ova kultna grupa je – u dobrom smislu - utjelovljavala sve klišeje tinejdžerstva na prijelazu tisućljeća. Od ove grupe, jako preporučujem album Čovik OPG

TOP 3 PJESME

- Kol’ko iman Godina?
- Ostan’te skupa zbog dice
- Prvi đir

© Design: Daniele Stefanini
© Images: Pixabay, generirane uz pomoć umjetne inteligencije